

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218208859
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1218208859.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. T., C. Q. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - S.. I. T., C.. XX.XX.XXXX, C. X/F, S., zast. Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., Špitálska 10, Bratislava a otec - Y.. B. T., C. Q. XX.XX.XXXX, S. D. XX, S., zast. JUDr. Denisa Jánošíková, advokátka, Klincová 35, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.12.2018, č. k. 49P/187/2018-25, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/187/2018-25 zo dňa 11.12.2018 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 11.12.2018 č. k. 49P/187/2018-25 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 29.11.2018 domáha zmeny rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/80/2017-496 zo dňa 30.05.2017 v časti zverenia maloletého, kedy navrhuje, aby súd zveril maloletého D., C.. XX.XX.XXXX do jej osobnej starostlivosti, s tým, že obaja rodičia budú zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok. Otec bude oprávnený stretávať sa so synom každý párný týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v sobotu a v nedeľu od 09.30 hod. do 18.00 hod. Súčasne s návrhom na zmenu rozsudku sa matka domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd zmení rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/80/2017-496 zo dňa 30.05.2017 a zverí maloletého do jej osobnej starostlivosti, s tým, že obaja rodičia budú zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok. Otec bude oprávnený stretávať sa so synom každý párný týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.00 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v sobotu a v nedeľu od 09.30 hod. do 18.00 hod.. Matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že od času pôvodného rozhodnutia došlo k zmene pomerov a zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je v rozpore so záujmom dieťaťa, ako aj v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky. Po právoplatnosti rozsudku prebiehal styk oboch rodičov s maloletým synom, ako aj jeho preberanie bez vážnejších problémov. Od vydania rozsudku vznikali medzi rodičmi viaceré nezhody týkajúce sa výchovy dieťaťa, jeho zaradenia do predškolského zariadenia, toto však nepovažovala za skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozsudku. Prvé väčšie problémy nastali v mesiaci september 2018, kedy sa pred ňou syn začal vyjadrovať slovami, že nechce ísť k otcovi a prečo ho tam núti ísť. Syna na stretnutie motivovala, aby k otcovi išiel, po dlhšom prehováraní k otcovi aj odišiel. V mesiaci október však už presvedčanie nestačilo a syna motivovala zakupovaním rôznych hračiek pod podmienkou, že sa bude správať slušne a nebude otca odmietať. V tom čase považovala odmietanie otca zo strany syna za pravdepodobne neopodstatnené a verila, že syn sa má u otca dobre. Jej postoj sa zmenil ku koncu októbra 2018. Syn sa začal vyjadrovať, že nechce ísť k otcovi, lebo ho otec bije. K prvému vážnejšiemu incidentu pri preberaní syna došlo dňa 31.10.2018,

kedy syn kládol značný odpor a so starou matkou za otcom nechcel odísť. Syna k odchodu so starou matkou prehovárala, dieťa napokon stará matka odniesla násilím. K ďalšiemu incidentu pri preberaní syna došlo dňa 07.11.2018, keď opätovne odmietal ísť k otcovi. Syn počas preberania zo strany starej matky túto opakovane posielal preč, pričom ju začal aj udierať. Stará matka sa následne snažila syna odniesť násilím, čo v synovi vzbudilo záchvat plaču, začal z plného hrdla kričať a volať na ňu. Na túto situáciu už reagovala impulzívne, snažila sa syna ochrániť, zobrala ho starej matke a vošla s ním do bytu, ktorý zavrela. Danú situáciu sa rozhodla riešiť radikálne a privolala policajnú hliadku. Príslušníci PZ sa syna opýtali, či naozaj nechce ísť k otcovi, pričom on im odpovedal, že nechce. V daný deň syn otcovi nebol odovzdaný. Z viacerých situácií pri odovzdaní maloletého dieťaťa si vyhotovila zvukový záznam, aby ho mohla predložiť súdu. Z dôvodu, že syn má už dlhodobo diagnostikovanú poruchu pozornosti a ADHD, absolvovala so synom dňa 13.11.2018 vyšetrenie v ambulancii detskej psychológie v spoločnosti ADEPT, s.r.o.. Podľa lekárskej správy z tohto vyšetrenia psychologička Mgr. S. N. pod odbornou garanciou klinickej psychologičky B.. O. apeluje na potrebu prehodnotenia času, ktorý maloleté dieťa trávi s otcom. Otec zrejme zámerne ignoruje zdravotný stav maloletého dieťaťa, čo možno vyvodzovať aj zo súdnych konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, nahradenia súhlasu otca s hospitalizáciou dieťaťa, kedy jej otec zakázal odovzdať dieťa na vyšetrenie, hoci disponovala správou od B.. I., ktorá sama toto vyšetrenie iniciovala. Otec synovi opakovane nepodáva lieky, ktoré boli dieťaťu predpísané imunológom. Z dôvodu, že dieťaťu nepodával lieky, bola nútená v akútnom zdravotnom stave so synom navštíviť MUDr. C., keďže dieťa trpelo zápalom a opuchmi viacerých štípancov od hmyzu. Podľa lekárskej správy zo dňa 10.09.2018 MUDr. C. spomína aj nález viacerých modrín, ktoré sa nachádzajú aj na celkom nezvyčajných miestach, ako napr. na zadnej strane stehna, čo už v danom čase vzbudzovalo podozrenie, že otec syna fyzicky trestá. Terapiu, ktorú lekárka odporučila, otec opätovne v plne miere ignoroval. Matka uviedla, že zo zvukových záznamov, ktoré súdu doložila vyplýva, že maloletý syn v súčasnosti odmieta styk s otcom, resp. odmieta styk v tak širokom rozsahu ako bol určený rozsudkom. Je nepochybné, že úprava styku pomôže k zdravému duševnému a citovému vývinu dieťaťa. Verí, že ak bude styk obmedzený na časovo kratší interval, syn upustí od odmietavého postoja k otcovi, nakoľko v súčasnosti to považuje skôr za nepríjemnú povinnosť a nie za čas, na ktorý by sa mal tešiť. Chce, aby prespávanie u otca nebolo pre syna povinnosťou, ale možnosťou. V prípade, že jej syn dá vedieť, že chce u otca aj prespať a byť s ním aj nad rámec súdneho rozhodnutia, ona bude s týmto súhlasiť a rozvoj vzťahu medzi synom a otcom bude podporovať. Je nevyhnutné, aby bol syn zverený do jej osobnej starostlivosti, z vyjadrení syna je zrejme, že takúto zmenu požaduje. Táto potreba vyplýva z prvoradého záujmu syna, ktorý by mal byť vychovávaný v stabilnom a kľudnom prostredí bez vyvolávania stresujúcich situácií.

2. Okresný súd vyhodnotiac zistené okolnosti ako aj na základe vedomostí o iných konaniach týkajúcich sa maloletého dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Uviedol, že inštitút neodkladného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorá je inštitútom hmotného práva nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení zákona o rodine. Súd rozsudkom č. k. 49P/80/2017- 496 zo dňa 30.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.06.2018 rozhodol tak, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bolo maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Pri rozhodovaní súd zohľadnil všetky okolnosti prípadu a schválil rodičovskú dohodu. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Matka nepreukázala splnenie podmienok pre vyhovie jej návrhu a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v tom, že súd neodkladným opatrením zverí dieťa do jej osobnej starostlivosti. Tvrdenia matky o problémoch pri odovzdávaní dieťaťa sú subjektívnymi názormi matky, keďže súdu je z viacerých konaní vo veciach maloletého dieťaťa známe, že pohľad otca na preberanie dieťaťa je úplne odlišný. Kým matka apeluje na to, že maloletý Teo k otcovi ísť nechce, otec hovorí o nepripravení maloletého matkou na styk, jej odmietaní odovzdať maloletého v mieste jej bydliska starej matke a využívaní za týmto účelom domáce prostredie maloletého. Otec problémy pri preberaní dieťaťa pripisuje aj tomu, že v stredu poobede býva syn unavený - matka ho nedáva spať, je hladný - sťažuje sa, že nejedol. Okresný súd sa vyjadril aj ku zvukovým záznamom, ktoré matka doložila súdu tak, že tieto sa javia byť tendenčné, neúplné, vytrhnuté z kontextu. Stará matka pri preberaní dieťaťa na každom zo zvukových záznamoch pristupovala k dieťaťu láskavo a tpezlivo, ponúkala dieťaťu viaceré možnosti, snažila sa prispôbiť všetkému čo dieťa navrhlo. Z uvedených záznamov sa skôr javí akoby matka úmyselne predživovala preberanie dieťaťa s cieľom vyvolať v ňom pocit, aby ju dieťa nechcelo opustiť a odísť z

domáceho prostredia. Dieťa je tak zbytočne mrzuté, negativistický naladené na všetko a pri dlhom lúčení aj zbytočne traumatizované. Zo zvukových záznamov však vyplýva, že pri správnom vedení, by maloletý D. nemal problém so starou mamou odísť za otcom. V odôvodnení rozhodnutia sa súd vysporiadal aj s doloženou lekárskou správou v ktorej, psychológ apeluje na prehodnotenie času, ktorý maloleté dieťa trávi s otcom, tak, že ide o správy, kedy matka dala maloleté dieťa opätovne vyšetriť bez vedomia otca. Správy vychádzajú len z jednostranných anamnestických údajov zo strany matky a je zarážajúce, že psychológ bez objektivizácie tvrdení zo strany otca na základe prvého vyšetrenia a údajov matky, vydá správu o potrebe prehodnotenia času, ktoré dieťa trávi s otcom. Otázka, či došlo k zmene pomerov a je daný dôvod na zmenu rozsudku, ktorým bola cca. pred 5 mesiacmi schválená rodičovská dohoda, tak v zmysle vyššie uvedených skutočností môže byť len predmetom riadneho dokazovania vo veci samej, kde má súd priestor vykonať dokazovanie aj smerom k tvrdeniam, či pri preberaní dieťaťa dochádza k problémom z dôvodov na strane otca, ku ktorému dieťa nechce ísť tak, ako to popisuje matka, alebo ide o výlučne problém na strane matky pri odovzdávaní dieťaťa, kedy maloleté dieťa je odovzdávané v plačlivom stave vyvolanom zo strany matky (bez pripravenia, bez obedného spánku, bez jedla) tak, ako to popisuje otec. Obaja rodičia by sa mali snažiť maloletému dieťaťu, ktoré nemalo šťastie na svoju primárnu biologickú rodinu, a ktorému sa oni rozhodli dať nový domov, zabezpečiť šťastné detstvo aj po ich rozchode a nevťahovať ho zbytočne ho ich neustálych problémov, nevystavovať ho konfliktným situáciám a ich vzájomnej nevraživosti.

3. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka včas odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e) f) a h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie prijatím uznesenia vydal nesprávne rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnych skutkových zisteniach. Uznesenie považuje za predčasné, vydané bez splnenia procesných podmienok a arbitrárne. Uznesenie bolo vydané bez vykonania niektorých navrhnutých dôkazov nevyhnutne potrebných na zistenie a osvedčenie skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom súd takýmto nesprávnym procesným postupom znemožnil matke, ako aj maloletému synovi, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V neposlednom rade je uznesenie v zjavnom rozpore s najlepším záujmom maloletého syna, a možno ho priam označiť za rozhodnutie poškodzujúce jeho záujem a optimálny psychický a fyzický vývoj. Poukázala na skutočnosť, že dané uznesenie je nedostatočne odôvodnené a arbitrárne, a to vzhľadom najmä na závery uvedené v odôvodnení, z ktorých možno usudzovať, že návrh Matky na nariadenie neodkladného opatrenia nebol dostatočne prešetrový. Poukázala tiež na skutočnosť, že príslušný súd sa v odôvodnení uznesenia zaoberal predovšetkým skutočnosťou, že medzi účastníkmi konania je v súčasnosti vedené väčšie množstvo konaní, resp. že v súvislosti s účastníkmi konania bolo vydaných už viacero uznesení priamo nesúvisiacich s daným konaním. Dané skutočnosti nemôžu za akýchkoľvek okolností brániť tomu, aby bol návrh matky riadne preštudovaný, resp. nemôžu viesť k bagatelizovaniu problémov, ktoré sa vyskytujú vo vzťahu medzi rodičmi alebo a najmä priamo súvisiacich s maloletým synom. Príslušný súd v napadnutom uznesení správne poznamenal, že inštitút neodkladného opatrenia v konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa slúži najmä k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, avšak podozrením z reálneho ohrozenia dieťaťa sa už ďalej nezaoberal a zameral sa výlučne na vzťahové problémy medzi jeho rodičmi. Takýto postup porušuje ustanovenia tak Civilného mimosporového poriadku, zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako aj Dohovoru o právach dieťaťa. Matka si uvedomuje, že medzi ňou a otcom je v súčasnosti vedených viacero súdnych konaní, pričom táto skutočnosť bola aj dôvodom, tak ako to uvádza už v samotnom návrhu, že matka dôkladne a trpezlivo zvažovala podanie daného návrhu, nakoľko si je vedomá, že týmto vznikne medzi rodičmi ďalšie napätie, ktoré je aj s ohľadom na maloletého syna nežiaduce. Matka má však za to, že situácia, ktorú opisuje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je banálna a táto si vyžaduje akútne riešenie. Matka opätovne zdôrazňuje, že si je vedomá, že medzi ňou a otcom je v súčasnosti vedených viacero konaní, pričom však považuje za absolútne nedôvodné, aby táto skutočnosť akýmkoľvek, či aj minimálnym spôsobom obmedzovala základné práva maloletého syna a jeho právnu ochranu. Príslušný súd v odôvodnení uznesenia okrem iného uvádza, že problémy pri odovzdávaní dieťaťa považuje za subjektívne názory matky, nakoľko z iných konaní týkajúcich sa maloletého syna je mu známe, že pohľad otca je od pohľadu matky úplne odlišný. Súd tiež poukázal na vyjadrenia otca z iných konaní, kedy tento uvádza, že matka maloletého syna na styk s otcom riadne nepripravuje a odmieta ho odovzdať. Skutočnosť, že odovzdávanie dieťaťa je problémové bolo v danom prípade podložené nie len subjektívnymi názormi matky, ale k návrhu boli priložené viaceré zvukové nahrávky obsahujúce správanie a vyjadrenia maloletého syna, ktoré jednoznačne nasvedčujú

tomu, že zmena úpravy styku v danom prípade nie je záujmom matky, ale primárne odráža záujem maloletého syna, ktorý je aktuálnou úpravou styku očividne traumatizovaný. Z viacerých nahrávok, ktoré boli k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priložené jednoznačne vyplýva, že matka maloletého syna na styk s otcom riadne pripravila, tento mal pripravené všetky osobné veci a bol riadne oblečený na odchod. Matka zásadne odmieta, akékoľvek tvrdenia otca o tom, že by dieťa nebolo na styk riadne pripravované, respektíve, že by táto maloletého syna od styku úmyselne odrádzala. Matka dieťa motivovala k odchodu k otcovi dokonca zakupovaním rôznych darčiekov a iným odmeňovaním, ktorým sa snažila zabezpečiť ústup napätia medzi rodičmi, budovanie vzťahu dieťaťa k otcovi a upokojenie celkovej situácie, ktorá sa v rodine čoraz viac vyhrocuje. Matka však od zakupovania darčiekov za odmenu, že maloletý syn pôjde k otcovi upustila jednak z finančných a morálnych dôvodov, ako aj najmä z dôvodu, že takýto postup už nebol ďalej účinný. Maloletý syn postupom času čoraz častejšie hovoril o hrubom správaní otca voči nemu, že ho otec bije, a že sa mu dostatočne nevenuje, resp. že s ním len upratuje, na základe čoho k otcovi odmietal ďalej chodiť. Matka odmieta akékoľvek navádzanie maloletého syna na odmietanie styku s otcom a využívanie za týmto účelom domáceho prostredia. Poukázala na skutočnosť, že dieťa je zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pričom táto riadne prebiehala cca. štvrt' roka. Ak by mala matka záujem na odrádzaní maloletého syna od styku s otcom, je zrejme, že táto by tak konala od počiatku, resp. by nepristúpila na uzatvorenie rodičovskej dohody v takom znení, ako ju uzavrela. Matka v súvislosti s maloletým synom plne rešpektuje jeho právo na oboch rodičov a uvedomuje si význam budovania vzťahu dieťaťa k nim. Je však zarážajúce, že príslušný súd aj keď v zásade neprihliadol na tvrdenia matky, nakoľko tvrdenia otca sú odlišné, neprihliadol aspoň na vyjadrenia a správanie maloletého syna, ktorý očividne so stykom s otcom v takom rozsahu, v akom je tento uvedený v rodičovskej dohode nesúhlasí a pôsobí na maloletého syna negatívne. Vzhľadom na obdobie, počas ktorého striedavá osobná starostlivosť riadne prebiehala mal maloletý syn dostatok času na to, aby sa na takýto spôsob starostlivosti adaptoval, aby nedochádzalo k preberaniu spôsobom, ako tomu bolo opakované od konca októbra 2018. Ustanovenie § 26 Zákona o rodine priamo predpokladá možnosť zmeny pomerov pri úprave výkonu rodičovských práv a povinností, a to aj v prípade, že úprava týchto práv bola upravená schválenou rodičovskou dohodou. Ako je zo zákona zrejme, výkon rodičovských práv a povinností sa upravuje podľa právneho stavu v okamihu, jeho vyhlásenia. Z konania o rozvod manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k mal. synovi vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/80/2017 vyplýva, že v tomto čase nemala matka a ani súd vedomosť o negatívnom postoji maloletého syna k tak rozsiahlemu styku s otcom, v akom bol v konečnom dôsledku upravený. Matka už vo svojom návrhu uviedla, že v čase kedy sa rodičovská dohoda uzatvárala, ako aj v pár mesiacov potom nebol styk maloletého syna s otcom problémový a problémy sa začali stupňovať až odstupom času. V súčasnosti však má za to, že problémy v styku otca s maloletým synom vyústili do tak závažných sfér, kedy je potrebné túto situáciu akútne riešiť. Z nahrávok, ktoré boli k návrhu predložené jednoznačne vyplýva, že potreba úpravy styku dieťaťa s otcom nie je subjektívnym názorom matky ako to vykladá súd, ale je žiadosťou o pomoc priamo od maloletého syna. V priložených nahrávkach sú viackrát zachytené vyjadrenia a postoje priamo maloletého syna, ktorý zásadne odmieta odísť k otcovi, a to až takým spôsobom, že sa vo veku 4 rokov schyluje až k agresívnemu konaniu voči starej matke, ktorá z dôvodu agresívneho správania otca voči matke musí zabezpečovať preberanie dieťaťa namiesto samotného otca. Súd vo svojom uznesení tiež poznamenal, že stará matka pri preberaní dieťaťa k tomuto pristupuje láskavo a trpezlivo. Takúto poznámku súdu považujeme za nesúvisiacu s predmetným konaním, resp. nepreukazujúcu skutočnosť, že by otec zabezpečoval riadnu starostlivosť o maloletého syna. Matka uviedla, že maloletý syn bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti matky a otca, a nie matky a starej matky, ktorá vystupuje len ako osoba preberajúca dieťa. Správanie starej matky pri preberaní preto považuje v celkovom posúdení zmeny pomerov v rámci úpravy rodičovských práv a povinností za bezpredmetné. Správanie kedy stará matka násilím ťahá dieťa od matky, hoci toto z plného hrdla kričí, plače, a volá za matkou, nepovažuje matka za láskavý a trpezlivý prístup, hoci je pravdou, že pred takýmto konaním sa stará matka naozaj snažila s maloletým synom neúspešne dohodnúť. Matka poukázala v odvolaní na čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa podľa ktorého záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdnymi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi a ustanovenia § 43 Zákona o rodine, podľa ktorého maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, k konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Uviedla, že vyššie uvedené ustanovenia boli uznesením prvoinštančného súdu porušené spôsobom, kedy tento nezohľadňoval ako prvoradé hľadisko pri rozhodovaní záujmy a vyjadrenia maloletého syna,

ale sa primárne zameral na situáciu medzi rodičmi a ich konflikty, na základe čoho, ako z uznesenia možno vyvodíť, nesprávne považoval návrh matky za spôsob boja proti otcovi, pričom úplne zanevrel na ochranu dieťaťa. Skutočnosť, že terajšiu úpravu rodičovských práv a povinností možno považovať za rozpornú so záujmami maloletého syna, vyplýva z viacerých priamych prejavov maloletého syna, či už pri preberaní starou matkou, alebo pri samotnom trávení času s otcom. Matka si nedovoľuje presvedčene tvrdiť, že maloletý syn by otca nemal rád alebo by s ním nechcel tráviť čas, čo v konečnom dôsledku odráža aj navrhovaný petít, avšak považuje za potrebné prihliadnúť na názory syna, ktoré viackrát prezentoval, a to že nechce byť u otca tak dlho, ako je to v súčasnosti upravené. Matka opätovne upozorňuje aj na skutočnosť, že súd sa absolútne nezaoberal ani opakovanými tvrdeniami maloletého syna, ktorý uvádzal, že ho otec bije. Ďalej matka v odvolaní uvádza, že prvoinštančný súd absolútne neprihliadol na lekársku správu vypracovanú ambulanciou detskej psychológie a terapii spoločnosti ADEPT s.r.o. Ide o správu vypracovanú odborníkmi v danej problematike, ktorí strávili v deň vyšetrenia s maloletým synom niekoľko hodín bez prítomnosti matky. Postoj súdu k tejto správe považuje matka za neadekvátny a nevykonanie daného dôkazu za nesprávne. V súvislosti s návrhom matky predložili odvolaciemu súdu ďalšie zvukové záznamy, ktoré boli vyhotovené po dni podania návrhu. V danom prípade ide o zvukové záznamy z telefonátov maloletého syna matke. Vo zvukovom zázname maloletý syn volá matke pričom hneď po zodvihnutí telefónu matkou tento uvádza „tato ma bije“, ďalej tiež hovorí o tom aký je smutný, a že chce ísť za matkou a nechce byť u otca. V ďalšom zázname syn hovorí o tom, že sa má zle, a že mu otec ubližuje. Maloletý syn dlhodobo a bez ovplyvňovania názoru matkou prejavuje nesúhlas so stykom s otcom resp. nesúhlas s tak rozsiahlym stykom. Maloletý syn je pred stykom s otcom depresívny, utiahnutý, nahnevaný, plačlivý a vyjadruje svoj jednoznačný odpor s odchodom ku otcovi, pričom pociťuje napätie a stres v súvislosti s týmto odchodom. Príliš častý výskyt takýchto situácií, do ktorých sa maloletý syn v spojení so stykom s otcom dostáva, nie sú primerané pre jeho vek a optimálne prežívanie a priaznivé pre jeho duševný a citový vývin. Maloletý syn začal odmietať otca a svoje odmietanie odôvodňuje vyjadreniami o fyzickom trestaní zo strany otca. V súvislosti s týmto matka už v minulosti predložila na príslušný ÚPSVaR fotografie modrín a iných zranení po styku s otcom. Ako je súdu známe, v súčasnosti otec vystupuje ako obvinený v konaní pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, v ktorom ako poškodená vystupuje matka. Matka sa teda domnieva, že ak by aj boli podozrenia z fyzického trestania dieťaťa zo strany otca v konečnom dôsledku vyvrátené, maloletý syn si môže vybavovať domáce násilie, ktoré bolo v ich domácnosti páchané na matke a toto v ňom zanechalo tak silné negatívne stopy, že si ho do dnešného dňa vybavuje ako násilie páchané na ňom samom. Za podstatnú skutočnosť považuje predovšetkým spontánne vyjadrenie maloletého syna, ktorý odmieta styk s otcom so slovami, že ho otec bije. Matka nedokáže posúdiť pravdivosť tvrdení o tom, že otec maloletého syna fyzicky trestá, avšak poukazuje na skutočnosť, že maloletý syn tieto uvádza tak často, že je potrebné na tieto taktiež prihliadať. Ďalej má za to, že už samotná skutočnosť, že maloletý syn zavolať matke s tým, že chce ísť domov, a že sa necíti dobre, pričom skutočnosť o fyzickom trestaní možno samotný syn považuje len za spôsob, ako sa vyhnúť rozsiahlemu styku s otcom, je možné považovať za závažný signál o tom, že niečo nie je v poriadku a je potrebné v záujme dieťaťa do rodičovských práv a povinností zakročiť zo strany súdu. Matka sa v žiadnom prípade nesnaží vytesniť otca zo života maloletého syna, avšak aktuálna situácia je natoľko vážna, že je možné opodstatnene tvrdiť, že v rámci rodiny došlo k tak výrazným zmenám pomerov, že tieto odôvodňujú zmenu rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností. Matka považuje uznesenie prvoinštančného súdu v celom jeho rozsahu za nesprávne a neodrážajúce reálny a podložený skutkový a právny stav. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na skutočnosti uvádzané v návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia je nesporné, že maloleté dieťa v súčasnosti aktuálnou úpravou styku trpí, táto pôsobí na dieťa negatívne a je pravdepodobné, že ak ostane naďalej úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi nezmenená, táto môže jednak narušiť jeho zdravý psychický vývoj a môže vážne narušiť aj citové väzby syna k rodičom.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a návrh matky i samotné odvolanie matky voči tomuto rozhodnutiu považuje za účelové a snažiace sa eliminovať otca z výchovného pôsobenia na maloletého. Uvedené matka vykonáva i prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní a súdov. Aktuálne podala trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby na neznámeho páchatel'a. Avšak z obsahu spisu a podania je nespochybniteľné, že uvedené trestné oznámenie smeruje voči otcovi, starej matke a priateľke otca. Matka pritom súčasne naďalej všetkými svojimi podaniami len argumentačne podporuje svoje podania vo veci jej tzv. týrania otcom, ktoré je aktuálne riešené Okresným súdom Bratislava II. Matka využíva akúkoľvek možnosť útoku voči otcovi, avšak odmieta niesť zodpovednosť za svoje podania. Matka na jednej strane vo svojich podaniach

a návrhoch, ako je to aj v návrhu vo veci zmeny zverenia maloletého a nariadenia neodkladného opatrenia tvrdí, že maloletého syna na odchod k otcovi i riadne pripravuje a motivuje a na strane druhej, voči otcovi otvorene vystupuje pred políciou, súdmi, kolíznym opatrovníkom a pod. Cieľom matky je vytvorenie nátlaku na súd a domnienky, že zmenu úpravy zverenia si vyžaduje naliehavý záujem maloletého. Iným spôsobom matka nevie zdôvodniť nariadenie neodkladného opatrenia a vyhovieť svojej potrebe bojovať s otcovi, keďže sa otec o maloletého zaujíma, venuje sa mu a zabezpečuje všetky jeho potreby, zdravotnú starostlivosť, aktívne s ním trávi čas a dodržiava riadne rodičovskú dohodu. Matka odôvodňuje svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i samotné odvolanie voči uzneseniu, ktorým bol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, súdu prvej inštancie predloženými zvukovými nahrávkami, na ktorých je zachytený maloletý a jeho odmietavý postoj odísť k otcovi. Otec súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 10. odvolaním matky napadnutého uznesenia a to v časti: „ z uvedených záznamov sa skôr javí akoby matka úmyselne predlžovala preberanie dieťaťa s cieľom vyvolať v ňom pocit, aby ju dieťa nechcelo opustiť o domáceho prostredia. Dieťa je tak zbytočne mrzuté, negativisticky naladené na všetko a pri dlhom lúčení aj zbytočne traumatizované. Zo zvukových záznamov však vyplýva, že pri správnom vedení by maloletý nemal problém so starou mamou odísť za otcovi,..“. Uvedené vyplýva i z čestných prehlásení JUDr. Alexandry Bálintovej, advokátskej koncipientky právneho zástupcu otca, ktorá sa preberania maloletého otcovi prostredníctvom starej matky zúčastnila v dňoch 07.11.2018, 21.11.2018, 29.11.2018 a 05.12.2018, kedy maloletý práve z dôvodu negatívneho a manipulatívneho pôsobenia matky odmietol k otcovi so starou matkou odísť. Matkine pôsobenie na maloletého v daných termínoch spočívalo najmä v tom, že matka maloletého neustále chytala, držala a maloletému bránila vyjsť k starej matke na chodbu bytového domu, matka sedela na zemi vo dverách s tým, že bránila v prechode maloletého z bytu k starej matke, v prípade, ak maloletý chcel matke, či p. S. ukázať akúkoľvek hračku, matka ho zahriakla, že hračky si von z bytu nesmie nosiť a ak stará matka matku požiadala, aby maloletému hračku, s ktorou sa maloletý aktuálne chcel hrať zbalila, matka to razantne odmietla. Matka neustále maloletého vyzývala na to, aby sa konečne rozhodol, či chce ísť k otcovi alebo nie, pričom delegovala rozhodovanie na maloletého a neplnila si rodičovské povinnosti spočívajúce v riadnom pripravení a odovzdaní maloletého na pobyt u otca. Matka neustále opakovala maloletému koľko nocí bude spať u otca. počas preberania maloletého starou matkou matka neustále poukazovala na čas, ktorý stará matka a matka strávili pred dverami bytu, v ktorom býva matka s maloletým, pričom na maloletého prenášala stres a negatívne na neho pôsobila. Matka pred starou matkou zatvárala dvere, na starú matku kričala, vyjadrovala sa na jej adresu i na adresu otca negatívne, čo maloletý odpozoroval, a pri následných preberaniach starou matkou sám maloletý vystupoval agresívne k starej matke, naznačoval jej kopnutie, štípal starú matku, vyplazoval na ňu jazyk, či zatváral pred starou matkou dvere. Dňa 21.1.2018, kedy sa starej matke podarilo maloletého prehovoriť, aby so starou matkou za otcovi odišiel, a maloletý bol oblečený, obutý a s kufríkom v rukách pripravený odísť, matka ho zastavila s tým, že si si čupla a vyzvala maloletého, aby sa prišiel s matkou rozlúčiť a dať jej pusku, pričom maloletý prišiel k matke, začal vzlykať a následne matka vytrhla p. S. kufrík maloletého z ruky a zavrela pred starou matkou a p. S. dvere. Ďalej uviedol, že maloletý sa o tom, že k otcovi odísť nechce, lebo ho otec má biť vyjadril pred starou matkou prvýkrát až dňa 29.1.2018, t.j. v deň, kedy matka podala návrh vo veci samej spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Do tohto dátumu matka nikdy starej matke dané neoznámila. Okrem uvedeného matka dňa 06.01.2019 podala trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, v zmysle ktorého mal otec maloletého týrať a to od leta 2018 do januára 2019. V súvislosti s uvedeným otec považuje tvrdenia matky o tom, že má maloletého biť od októbra 2018 za účelové a vyfabulované aj s poukazom na skutočnosť, že matka dňa 17.10.2018 podala na súd prvej inštancie návrh na zmenu výchovného opatrenia, v ktorom sa taktiež o týraní maloletého nezmienila a rodičovské schopnosti otca v tomto návrhu nijak nespochybnila. Otec ku správe psychologickú ambulanciu ADEPT uviedol, že matka sa zúčastnila vyšetrenia maloletého ambulanciou ADEPT bez toho, aby o tomto úkone informovala otca. Závery správy boli vypracované len na základe anamnézy poskytnutej matkou bez toho, aby otcovi bolo umožnené zúčastniť sa vyšetrenia maloletého. Na písomný podnet otca Mgr. Hreusová potvrdila, že samotné vyšetrenie smerovalo k diferenciálnej diagnostike s vylúčením ochorení zo spektra pervazívnych vývinových diagnóz. Vyšetrenie nebolo smerované na posudzovanie, komu má byť dieťa zverené. Ďalej otec v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedol, že už zo samotného priebehu odovzdávania maloletého matkou je zrejmé, že zo strany matky k pozitívnemu motivovaniu maloletého k jeho odchodu so starou matkou k otcovi nedochádza. Je to práve matka, ktorá má predovšetkým maloletého psychicky nastaviť tak, aby bol k odchodu k otcovi naklonený a na čas strávený u otca sa tešil. Matka však nie je pri realizácii striedavej osobnej starostlivosti nápomocná, pričom svoje zlyhanie odôvodňuje postojom, v ktorom zdôrazňuje, že je to práve maloletý, ktorý nechce k

otcovi odísť. Matka aktuálne nezvláda svoju rolu rodiča a maloletého vychováva v ovzduší nepriateľskom druhému rodičovi. Takéto pôsobenie na maloletého nie je v jeho záujme a ohrozuje zdravý psychický, fyzický i sociálny vývin maloletého. Matka začala používať argument, že otec maloletého bije dňa 29.11.2018 v samotnom návrhu. Podania na súd, ktoré vykonala do novembra 2018 neobsahovali informácie o údajnom bití maloletého. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka uviedla, že sa maloletý mal pred matkou začať vyjadrovať: „Nechcem ísť k otcovi lebo ma bije“ už koncom októbra 2017. Príčom matka podala dňa 17.10.2018 na Okresný súd Bratislava II podanie vo veci návrhu na zmenu výchovného opatrenia, v ktorom vôbec opísanú skutočnosť neuviedla, pričom ani nespochybnila správanie otca smerom k maloletému. Protichodne vyznieva jej tvrdenie i vzhľadom na fakt, že otec sa v rozhodnom období podroboval s maloletým lekárske vyšetreniam a výchovnému opatreniu, pričom žiadne porušenie rodičovských povinností otcom nebolo zo strany týchto subjektov zistené. Súčasne protichodne na maloletého matka pôsobila i dňa 12.12.2018, kedy súd prvej inštancie vykonal pohovor s rodičmi v záujme upokojenia situácie. Výsledkom pohovoru bola dohoda rodičov, že si otec toho dňa odvedie maloletého zo súdu a matke ho odovzdá dňa 16.12.2018. Uvedená dohoda sa nenaplnila, pretože matka vyvolala na súde prvej inštancie až škandál, dokonca zavola na tel. linku 112, že sa na Okresnom súde plánuje únos dieťaťa. K odovzdaniu maloletého priamo na súde prvej inštancie nedošlo. Maloletý najprv s otcom bez problémov odchádzal, pričom následne matka vyzvala maloletého, aby sa s ňou rozlúčil a dal jej pusu. Na čo maloletý reagoval emotívne a následne matka maloletého otcovi odmietla odovzdať. Napriek správaniu matky dňa 12.12.2018 na Okresnom súde Bratislava II si otec maloletého od matky prostredníctvom starej matky prevzal dňa 14.12.2018. Počnúc týmto dňom sa preberanie maloletého do starostlivosti otca realizovalo takmer bez problémov. Otec strávil s maloletým čas i počas Vianoc a to od 22.12. do 25.12.2018 a od 30.12. do 06.01.2019. Dňa 6.01.2019 podala matka na neznámeho páchatela trestné oznámenie, v zmysle ktorého má byť maloletý od leta 2018 do januára 2019 týraný otcom tak, že ho otec má biť, nepodávať mu lieky a tým zanedbávať zdravotnú starostlivosť. Otec bol s maloletým synom dňa 18.01.2019. Od daného momentu matka neodovzdáva maloletého do starostlivosti otca, čo odôvodňuje nevdou maloletého k otcovi odísť. Matka prekračuje bežné rodičovské limity a narába s maloletým, ako sa jej zachce. Matkine správanie je nestabilné, nepredvídateľné, tenzné a účelové. Je priam zarážajúce, že keď matke vyhovuje, aby bol maloletý u otca, s odovzdaním maloletého nie je problém, uvedené potvrdzuje skutočnosť, že matka maloletého odovzdala otcovi na realizáciu osobnej starostlivosti dňa 14.12.2018, napriek tomu, že počas predchádzajúceho obdobia v trvaní 25 dní sa maloletý neustále pred starou matkou pri jeho preberaní vyjadroval, že k otcovi ísť nechce. Následne mesiac striedavá osobná starostlivosť prebiehala podľa rodičovskej dohody a po podaní trestného oznámenia dňa 06.01.2019 opätovne nastali problémy s odovzdávaním maloletého. Za obdobie, t.j. od 14.12.2018, ktoré strávil otec s maloletým nezaznamenal otec problémy, ktoré opisuje matka, ako napríklad, že maloletý by bol voči otcovi agresívny, udel ho a spôsobil zranenie otcovi, či členovi jeho rodiny. Otec k maloletému pristupuje veľmi zodpovedne, cielene, aktívne, čím predchádza nespokojnosti maloletého z nečinnosti, či nudy. Uvedené opísala B.. I. v správe zo dňa 13.09.2018, v ktorej prístup otca k maloletému opísala ako vhodné, korektné a správne. Obdobne vníma otec správanie maloletého v prítomnosti jeho a otcovej rodiny. Maloletý je spontánny, hravý, prirodzene aktívny, schopný dodržiavať nastavené pravidlá, režim rodiny. Otec zastáva názor, že naliehavý právny záujem vo veci zmeny zverenia maloletého syna, či úpravy starostlivosti o maloletého neodkladným opatrením vôbec neexistuje.

5. Podaním zo dňa 18.02.2019 otec doplnil, že na žiadosť právneho zástupcu otca sa dňa 05.02.2019 konalo stretnutie právnych zástupcov rodičov, na ktorom boli prednesené návrhy otca na riešenie aktuálnej situácie, predovšetkým v záujme dodržiavania rozsudku súdu prvej inštancie a schválenej rodičovskej dohody. Po stretnutí právnych zástupcov rodičov ako i po pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 06.02.2019 vo veci návrhu matky na zmenu výchovného opatrenia, pričom súd na pojednávaní návrh matky zamietol a taktiež po tom, ako matka dňa 06.02.2019 neodovzdala maloletého otcovi, právny zástupca matky dňa 08.02.2019 predložil návrh dohody, v zmysle ktorej matka navrhuje, aby maloletý navštevoval počnúc septembrom 2019 MŠ Mišíková v Bratislave, do septembra 2019 by maloletý navštevoval MŠ Happy - Time v Bratislave a otec by maloletého preberal každú stredu, v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie o rozvoje manželstva a úprave práv a povinností k maloletému, v predškolskom zariadení, s tým, že by otec odovzdával maloletého matke každú páru nedeľu o 16.30 hod. Matka by mohla maloletého telefonicky kontaktovať jedenkrát denne v čase, kedy by bol maloletý u otca. Dňa 11.02.2019 otec odpovedal a súhlasil s návštevou mal. Tea v MŠ Happy - Time v Bratislave. Aktuálne otec vybavuje prijatie do tejto škôlky. S prihliadnutím na uvedené je nepochybné, že v danom prípade nie je splnená zákonná podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325

ods. 1 CSP, spočívajúca v naliehavej potrebe bezodkladne upraviť pomery. Medzi rodičmi prebiehajú mimosúdne rokovania, ktorých výsledkom by mala byť upravená rodičovská dohoda v zmysle preberania maloletého otcom priamo v predškolskom zariadení, pričom sama matka vo svojom návrhu dohody uvádza, že ak by došlo k dohode ohľadom vyššie uvedených bodov, je zrejmé, že by sa nevyskytovali ďalšie problémy pri odovzdávaní dieťaťa.

6. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 65, 66 Civilného mimosporového poriadku a túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

8. Podľa ust. § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa ust. § 387 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

13. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie matky ak nedôvodné. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd sa riadne zaoberal návrhom, vyhodnotil všetky skutočnosti a predložené dôkazy a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, pričom sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami matky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj predloženými dôkazmi. Odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia, absentuje tu potreba neodkladnej a rýchlej úpravy. Vychádzajúc zo spisového materiálu týkajúceho sa maloletého vyplýva, že rodičia uzavreli pred súdom dňa 30.05.2018 v rámci rozvodového konania rodičovskú dohodu o striedavej starostlivosti o maloletého. Táto dohoda sa realizovala do októbra 2018 bez vážnejších problémov. V priebehu mesiaca november 2018 nastali problémy pri preberaní maloletého. Dôvody, pre ktoré dochádzalo k nezhodám pri odovzdávaní sú z pohľadu matky diametrálne odlišné, ako ich popisuje a uvádza vo vyjadrení otec maloletého. Matkou predložené nahrávky nie sú spôsobilé jednoznačne preukázať, čo presne bolo dôvodom, že nedošlo k riadnemu a pokojnému prevzatiu maloletého na výkon starostlivosti k otcovi. Otec k odvolaniu predložil čestné prehlásenia koncipientky jeho právnej zástupkyne, ktorá bola osobne prítomná pri odovzdávaní maloletého a táto popisuje priebeh odovzdávania maloletého ako negatívne ovplyvňovaný a zmarený práve zo strany matky. Matka poukázala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na správu ambulancie detskej psychológie a terapie ADEPT s.r.o., vypracovanú psychológom B.. S. N., pod odbornou garanciou klinického psychológa Mgr. Veroniky Stankovič dňa 13.11.2018, v ktorej je okrem iného uvedené aj, že: „Apelujú na potrebu prehodnotiť čas strávenia s otcom.“ Otec však predložil vysvetlenie zo dňa 12.12.2018 od psychologičky, ktorá správu vypracovala, v ktorom okrem iného uvádza, že: "Vyšetrenie bolo realizované na žiadosť matky so zameraním sa na diferenciálnu diagnostiku s vylúčením ochorení zo spektra pervazívnych vývinových diagnóz. Psychologické vyšetrenie nebolo smerované na posudzovanie, komu má byť dieťa zverené do starostlivosti. Na základe informácií od matky bolo odporúčané zväžiť stretávanie sa s otcom, čo je však predmetom súdnoznaleckého posudku a nie daného realizovaného vyšetrenia."

14. Tvrdenia matky uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré otec vo vyjadrení k odvolaniu v podstate vyvrátil, si nemôže súd osvojiť a na ich základe nariadiť matkou žiadané neodkladné opatrenie. V danej veci je zrejmé, že rodičia majú od rozchodu narušený vzájomný vzťah, je prítomná medzi nimi konfliktná atmosféra. Uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 49P/117/2017 zo dňa 16.03.2018 uložil súd rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti zúčastniť sa odborného psychologického poradenstva v zariadení SPDDD Úsmev ako dar, OZ, Ševčenkova 21, Bratislava v rozsahu 30 hodín a to za účelom zlepšenia komunikácie rodičov, kontrole emócií a akceptácii postavenia druhého rodiča. K dohode medzi rodičmi na starostlivosti o maloletého v rozvodovom konaní prispelo zrejme aj nariadené odborné poradenstvo. Podľa názoru odvolacieho súdu problém nie je v samotnej úprave času, ktorý má maloletý tráviť s matkou a otcom. Daná úprava starostlivosti zabezpečuje právo maloletého na rovnocenný kontakt s oboma rodičmi. V danej veci sa ako problematické javí správanie rodičov, ktorí si svoje vzájomné nezhody riešia prostredníctvom maloletého a tento vťahujú do svojich konfliktov, čo rozhodne nie je na jeho prospech. Nevyplýva z návrhu, že je v záujme maloletého, aby bol neodkladne zverený len do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletým bol obmedzený. Neodkladné opatrenie nemá slúžiť na riešenie problémov, ktoré majú rodičia medzi sebou, ale má v prvom rade hájiť záujem maloletého dieťaťa. Navyše samotná matka dňa 08.02.2019 prostredníctvom právneho zástupcu navrhla otcovi uzavrieť rodičovskú dohodu o navštevovaní konkrétneho predškolského zariadenia, s tým, že otec by si maloletého preberal každú stredu v predškolskom zariadení. Tento návrh v podstate neguje jej doterajšie tvrdenia, keď navrhuje zachovať model striedavej starostlivosti, tak ako bol upravený v konaní o rozvod a upraviť len odovzdávanie maloletého mimo bydliska na neutrálnom mieste materskej školy. Odvolací súd poukazuje i na to, že ak matka návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sleduje ochranu maloletého pred údajným bitím zo strany otca, je potom nelogické, že žiada ponechať úpravu styku otca s maloletým a nedomáha sa zákazu styku otca s maloletým. Otázkou, či je potrebné zmeniť predchádzajúce súdne rozhodnutie, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá bude zmenu odôvodňovať sa musí zaoberať prvoinštančný súd v konaní vo veci samej. Za týmto účelom je potrebné vykonať dokazovanie, prípadne aj znalecké dokazovanie a až na základe výsledkov tohto dokazovania vo veci samej bude možné relevantne o otázke zmeny úpravy rodičovských práv a povinností rozhodnúť. Za daného stavu a predložených dôkazov nie je možné dospieť k záveru, že je potrebná neodkladná zmena predchádzajúceho rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností.

15. Matka v odvolaní namieta i to, že súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie, respektíve nebral pri rozhodovaní do úvahy matkou predložené dôkazy a v odôvodnení sa zaoberal prevažne skutočnosťou, že medzi účastníkmi konania je vedené väčšie množstvo konaní, respektíve, že v súvislosti s účastníkmi už bolo vydaných viacero uznesení priamo nesúvisiacich s daným konaním. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu vysporiadal s predloženými dôkazmi a riadne odôvodnil, ako dané dôkazy vyhodnotil a aké skutočnosti z nich zistil. Nebolo ani bez významu, že súd prvej inštancie daný návrh vyhodnotil aj s ohľadom na jeho vedomosti z predchádzajúcich, či iných prebiehajúcich konaní, ktoré sa týkajú maloletého, nakoľko z týchto konaní môže mať relevantné informácie k rozhodnutiu o danom prípade, keď všetky spomenuté konania sa týkali maloletého.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadala matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má súd za to, že úprava starostlivosti dohodnutá rodičmi v konaní o rozvod je v záujme maloletého, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§387 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku).

17. Zároveň odvolací súd musí apelovať na rodičov maloletého, aby sa k sebe správali korektne a slušne, lebo práve to je v záujme maloletého. Je potrebné, aby si obaja uvedomili dôležitosť role matky a tak aj otca v živote maloletého, rešpektovali navzájom svoje rodičovské práva a povinnosti. V tomto smere je vhodné u oboch rodičov pokračovať v psychologickom poradenstve. Je potrebné, aby sa v záujme maloletého, s ohľadom na jeho diagnózu ADHD a odporúčania detského psychológa dohodli na vhodnej materskej škole, ktorú by mal maloletý navštevovať a zväziť preberanie maloletého otcom v školskom zariadení. Súd preto víta, že práve v tomto smere sa toho času rodičia cestou svojich právnych zástupcov snažia o rodičovskú dohodu.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).